

[Handwritten signature]

**Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине**

**Broj: S1 3 U 029005 18 U
Sarajevo, 10.01.2020. godine**

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМТРАЊЕ ЖАЛБИ
САРАЈЕВО

ПРИМЉЕНО:	14.01.2020
Организациона јединица:	КА 01-13-1-57

**BOSNA I HERCEGOVINA
URED ZA RAZMATRANJE ŽALBI BiH
UL. Dubrovačka br. 6
SARAJEVO**

U prilogu ovog dopisa dostavljam vam 2X Presudu ovog suda broj S1 3 U 029005 18 U od 09.01.2020. godine i vaš spis.

Prilog: kao u tekstu

[Handwritten signature]

**SUDIJA
Željka Krmek**

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМТРАЊЕ ЖАЛБИ
САРАЈЕВО

**Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине**

Broj: S1 3 U 029005 18 U
Sarajevo, 09.01.2020. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija, Jadranke Brenjo kao predsjednika vijeća, Željke Krmek i Davora Žilića kao članova vijeća, uz sudjelovanje Azre Mušanović kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Društvo za građevinarstvo, proizvodnju i usluge GP „Heldovac“ d.o.o. Žepče, kojeg zastupa advokat Ibrahim Šabić iz Zavidovića ulica Safveta Bega Bašagića, protiv rješenja broj: JN2-01-07-1-50-6/18 od 29.05.2018. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Sarajevo, ulica Maršala Tita broj 11a, u upravnoj stvari javne nabavke, na nejavnoj sjednici održanoj dana, 09.01.2020. godine donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se uvažava, poništava se osporeno rješenje i predmet vraća na ponovni postupak.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem uvažena je žalba tužitelja i poništeni akti ugovornog organa Ministarstva za prostorno uređenje, promet i komunikaciju i zaštitu okoline Zeničko-Dobojskog kantona-Kantonalna direkcija za ceste i to Tenderska dokumentacija broj: 1417-1-3-3/16 od aprila 2016.godine sa obavještenjem o nabavci koja je objavljena na portalu javnih nabavki broj obavještenja: 1417-1-3-3-3-4/16 od 04.04.2016.godine, odluka o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 12/08-27-7013-6/16 od 22.06.2016.godine (LOT 1) i odluka o odbacivanju ponude (LOT 1) broj: 12/08-27-7013-13/16 od 22.06.2016.godine. Uvažen je zahtjev tužitelja za povrat uplaćenih sredstava na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 2.500,00KM.

Protiv osporenog rješenja tužitelj je pokrenuo upravni spor zbog povrede upravnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene Zakona o javnim nabavkama BiH. Tužitelj smatra da je tuženi kada je donio osporeno rješenje svjesno omogućio da ugovorni organ izbjegne obavezu zaključivanja ugovora sa tužiteljem jer mu je ostavio mogućnost da ponovo postupa na nezakonit način, pozivajući se na odredbu člana 103. stav 2. Zakona o javnim nabavkama BiH. Tužitelj ovu odluku smatra nezakonitom i navodi da tuženi nije mogao primijeniti navedenu odredbu zakona jer u konkretnom postupku nije uspostavljena direktna veza između povrede i ishoda postupka, a tuženi je mogao poništiti odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača i sam donijeti odluku o

izboru najpovoljnijeg ponuđača koji je u ovom slučaju konzorcij Orman d.o.o. Kiseljak. Dakle, po mišljenju tužitelja tuženi nije mogao poništiti sve odluke, a pri tome nije izvršio odabir najpovoljnije ponude. To znači da sve činjenice nisu pravilno utvrđene jer je ponuda konzorcija Orman bila ispravna u svakom smislu što se vidi iz stanja spisa predmeta. S druge strane sud na ništavost konačnog akta pazi po službenoj dužnosti. Ponuda tužitelja je bila niža u odnosu na ponudu ponuđača MGV Gradnja d.o.o. Zavidovići pa je tuženi trebao izabrati ponudu tužitelja. U konačnici, tuženi nije poštovao uputu iz presude Suda BiH broj: S 1 3U 023233 16 U od 18.01.2018.godine pa tužitelj predlaže sudu da njegovu tužbu uvaži, poništi konačno rješenje u dijelu u kojem je rješenjem poništena tenderska dokumentacija sa obavještenjima o nabavci, i predmet vrati tuženom na ponovni postupak u tom dijelu.

U odgovoru na tužbu Ured za razmatranje žalbi BiH je predložio da se tužba odbije kao neosnovana iz razloga iznesenih u osporenom rješenju. Zainteresirano lice je u svom izjašnjenju naveo da je zainteresiran za postupak te je predložio sudu da zastane sa postupkom dok ne podnese tužbu protiv pobijanog rješenja koje mu je uručeno dana 27.09.2019. godine. Ugovorni organ, uredno obaviješten nije dostavio svoje izjašnjenje.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“, broj: 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Osporenim rješenjem uvažena je žalba tužitelja i poništeni akti ugovornog organa Ministarstva za prostorno uređenje, promet i komunikaciju i zaštitu okoline Zeničko-Dobojskog kantona-Kantonalna direkcija za ceste i to: Tenderska dokumentacija broj: 1417-1-3-3/16 od aprila 2016.godine sa obavještenjem o nabavci koja je objavljena na portalu javnih nabavki broj obavještenja: 1417-1-3-3-3-4/16 od 04.04.2016.godine, odluka o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 12/08-27-7013-6/16 od 22.06.2016.godine (LOT 1) i odluka o odbacivanju ponude (LOT 1) broj: 12/08-27-7013-13/16 od 22.06.2016.godine. Presudom ovog suda broj: S1 3 U 23233 16 U od 08.01.2018.godine, uvažena je tužba ponuđača MGV Gradnja d.o.o. Žepče, izjavljena protiv rješenja tuženog kojim je uvažena žalba tužitelja i poništene Odluka o odbacivanju ponude i Odluka o izboru najpovoljnijeg ponuđača kao i tenderski dokument. Sud je u presudi dao uputu Uredu za razmatranje žalbi BiH da u ponovnom postupku da valjane razloge zašto je poništio tendersku dokumentaciju sa obavještenjem o nabavci ali i odluke prvostepenog organa obzirom da se u obrazloženju samo pozivao na član 70. odredbi tenderskog dokumenta, suprotna Zakonu o javnim nabavkama BiH u smislu odredbe člana 103. tog zakona. U ponovnom postupku, tuženi je postupajući po presudi, ocijenio da je u konkretnom postupku ugovorni organ u tački 5.2. tenderskog dokumenta propisao da je procijenjena vrijednost javne nabavke 3.600.000,00KM i da je Odlukom o izboru najpovoljnijeg ponuđača izabran ponuđač MGV gradnja čija ponuda je iznosila 4.823.692,00KM dakle znatno više od predviđenih sredstava. S tim u vezi u tenderskom dokumentu, u tački 5.2. ugovorni organ je propustio da navede da ukupna plaćanja bez PDV-a, na osnovu svih ugovora sklopljenih po osnovu okvirnog sporazuma, ne smiju prelaziti procijenjenu vrijednost nabavke kako je to propisano u skladu sa članom 4. stav 7. Uputstva za pripremu modela tenderskog dokumenta i ponuda, te je doveo u zabludu ponuđače obzirom da se zbog tako fleksibilnog obliklježja ne može unaprijed odrediti koliko će se od procijenjenih količina de facto i ostvariti. Dakle, tuženi je ocijenio da tenderskim dokumentom nije bilo navedena koja je to maksimalna visina obezbijeđenih sredstava preko kojih se ne može preći. U odnosu na ponudu tužitelja, tuženi je ocijenio da tužitelj u skladu sa odredbom člana 66. Zakona o javnim nabavkama

BiH i članom 17. stav 7. Uputstva za pripremu modela tenderskog dokumenta dao djelimično i neprihvatljivo obrazloženje neprirodno niske cijene te je u konačnici dao uopštene odgovore koji su paušalni. Iz tog razloga tuženi je u skladu sa članom 111. stav 1. tačka d) Zakona o javnim nabavkama BiH i odredbom člana 230. stav 1. Zakona o upravnom postupku BiH, donio odluku kao u dispozitivu.

Prigovor iz tužbe je osnovan.

U skladu sa članom 15. Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 39/14) ugovorni organ zasniva računanje procijenjene vrijednosti ugovora o javnoj nabavci na ukupnom iznosu koji će platiti, bez poreza na dodatu vrijednost. U određivanju procijenjene vrijednosti okvirnog sporazuma, ugovorni organ uzet će u obzir maksimalnu procijenjenu vrijednost bez obračunatog PDV-a svih predviđenih ugovora za cijeli period trajanja okvirnog sporazuma. U skladu sa članom 4. stav 7. Uputstva za pripremu modela tenderskog dokumenta i ponuda („Službeni glasnik BiH“ broj: 90/14) ako je ugovorni organ odredio okvirnu količinu predmeta nabavke ili predviđenu količinu predmeta nabavke, ugovorni organ mora u tenderskoj dokumentaciji naznačiti da ukupna plaćanja bez poreza na dodatnu vrijednost na osnovu svih ugovora sklopljenih na osnovu tog okvirnog sporazuma ne smiju prelaziti procijenjenu vrijednost nabavke. S tim u vezi, u tenderskom dokumentu na strani 4., u tački 5.2. (*podaci o predmetu nabavke*) ugovorni organ je naveo da je procijenjena vrijednost za Lot 1 3.600.000,00KM, za za Lot 2 3.600.000,00KM dok je procijenjena vrijednost nabavke za četiri godine bez PDV-a 7.200.000,00KM. S tim u vezi, obrazloženje osorenog rješenja na strani 8(osam) i 9(devet) rješenja, koje predstavlja jedini osnov poništenja tenderskog dokumenta u smislu odredbe člana 103. Zakona o javnim nabavkama BiH ovo vijeće cijeni nepravilnim i nezakonitim. Osnovano tužitelj prigovara da u konkretnom slučaju Ured za razmatranje žalbi BiH nije pravilno primijenio doredbu člana 103. Zakona obzirom da u tenderskom dokumentu, u tački 5.2. ugovorni organ je postavio uslov onako kako je to propisano u članu 15. lex specialis propisa što znači da nije bilo aposlutno bitne povrede lex specialis propisa, na koje tuženi pazi ex officio. Dakle, iako je u članu 4. Uputstva propisano da se u tenderu kod zaključivanja sporazuma mora naznačiti gornja granica odnosno da svi ugovori sklopljeni na osnovu okvirnog sporauma ne smiju prelaziti procijenjenu vrijednost nabavke, to je po ocjeni ovog vijeća ugovorni organ i naveo na strani 4 tenderskog dokumenta. Dakle ugovorni organ je naveo da je procijenjena vrijednost nabavke za LOT 1 i LOT 2 po 3.600.000,00KM, dok je za 4 godine, bez uključenog PDV-a procijenjana ukupna vrijednost 7.200.000,00KM kako je to propisano u odredbama Zakona.

S tim u vezi, postupajući po presudi suda od 08.01.2018.godine, po tužbi izjavljenoj od strane MGV Gradnja d.o.o. Žepče, tuženi još jednom nije dao valjane razloge za poništenje tenderskog dokumenta u smislu odredbe člana 103. Zakona o javnim nabavkama BiH odnosno nije dokazao da je u tenderskom dokumentu našao povredu koja je dovela do nemogućnosti utvrđivanja osnovanosti žalbenih navoda ili koja je dovela do narušavanja osnovnih principa ovog zakona, odnosno nezakonite dodjele ugovora. To znači da ovo vijeće još jednom nije moglo ocijeniti zakonitost konačnog upravnog akta. Bitno je napomenuti da tuženi u odnosu na ponudu tužitelja ne daje valjano obrazloženje iz kojeg razloga nije prihvaćeno obrazloženje neprirodno niske cijene obzirom da u pobijanom rješenju na strani 10(deset) samo navodi da obrazloženje u smislu člana 66. Zakona o javnim nabavkama BiH samo sadrži djelomično obrazloženje te nisu navedeni razlozi neprihvatanja.

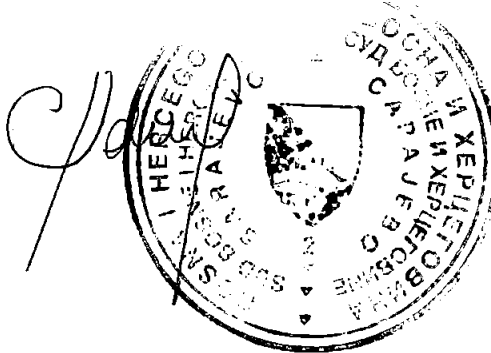
Dakle, ovo vijeće napominje da je u skladu sa odredbama člana 60-65. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ 19/02 do 74710) propisano obavezno postupanje po presudama ovog suda, a obrazloženje rješenja sadrži treba da sadrži kratko izlaganje zahtjeva stranaka, izvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahtjeva stranaka, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar.

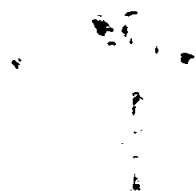
U ponovnom postupku, Ured za razmatranje žalbi BiH će još jednom pravilnim utvrđenjem odlučnih činjenica donijeti novu zakonitu odluku.

Na osnovu naprijed navedenih razloga ovaj sud je primjenom odredbe člana 37. stav 2., u vezi s članom 34. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, donio odluku kao u dispozitivu.m

ZAPISNIČAR
Azra Mušanović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA
Jadranka Brenjo

11